

кой-то е принуденъ да дойде за да испълни единъ своја длъжност, като напр. дошъль священикъ-тъ за да святи водж, да чете молитвѫ, или да исповѣда, откакъ свръши работж-тѫ — хайде сега, дайте павура (черека или юзе-то) да почерпимъ тоя или оня, или дѣда Попа единъ чашъ ракыж, па ужъ само единъ, та стигнѫтъ най-малко до три (во имѧ Святыя Троици!), а по нѣгдѣ си е обычай да ся цръка съ гостенина и до тогасъ, доклѣ ся навири дѣно-то на съжда, изъ кой-то ся е черпало! А бе, чловѣче, зачто си такъвъ несмысленъ, та си харчишь пары-ты на праздно и въваляшь другы-ты въ белъж? да оставимъ на странж Ивана или Стояна, кон-то доходихъ за работж-тѫ си само до тебе, па свръшихъ, пинжхъ и отидохъ си, ами я посмысли ся за дѣда си Попа, кой-то отъ дома ти има да иде още на десятинж кѣщи за да извръши тыя сѫщи длъжности или другы нѣкои, та още на десятинж мѣста по три я посмѣтни колко ставатъ?! Не е ли жалостно това нѣчто послѣ за дѣда Попа! Па и него да оставимъ на странж да си поспи, ами я си посмысли: кой ще пасе после толкова си стадо? Кой да го накръми и по-расхлади? — Защо правите така? Невидите ли до кой край смыж докарали съ това съсловие отъ народа ни — да дръжи въ ржжъ само единъ кирливъ трѣбникъ и отъ подай Господи, да не знае па и да не ще да знае за друго нищо повече! Трѣбва ли още да врвимъ все така и съ два-та крака въ пропасть-тѫ си?! — О! Боже! до кога ли щещь ны тръпишь съ тѫж нашъ толкош грѣшиш простотж!!

Да кажемъ сега пакъ за вторж-тѫ причинж — за черпеніе-то въ піяны дружества, коя-то е най-голѣма-та и най-опасна-та отъ всички други. Зимѣ въ кръчмѣ-тѫ или въ кафене-то а лѣтѣ на двора подъ сѣнкѣ нарядять ся по 20—30 душъ събрани тукъ единъ да си поотдѣхнѫтъ отъ работж, а други отъ праздность, да ся видятъ, да ся поразговорятъ и понесприкажатъ, кой какъ стигнѫтъ нощесь до кѣщъ-тѫ си, кого що посрѣднило у дома му, още и кой какъ злѣ прѣминѫтъ въ спаніе-то си; а нѣкой си ся оплаква пакъ отъ свое-то главоболіе, кое-то теглилъ цѣлъ день отъ снощно-то піяніе; такыви и други тѣмъ подобны бабини девятирини ся приказватъ и едини пушять цигарски-ты си единъ по другж, а други куркатъ наргелета-та си и всички съ нетрѣпѣніе очакватъ кога единаж слѣнце да поклимне,